

Arrest

nr. 99 252 van 19 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 december 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 29 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VANHEE, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 11 juli 2012 en op 25 juli 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) indient. Op 29 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) een beslissing waarbij deze aanvragen onontvankelijk verklaard worden. Dit is de bestreden beslissing, die op 10 december 2012 ter kennis gebracht wordt.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De wet van 22.12.1999 was een enige en unieke operatie, de criteria voor regularisatie vermeld in deze wet zijn dan ook niet van toepassing op de aanvraag tot regularisatie op grond van art. 9 / 9bis van de wet van 1980.

Het feit dat betrokkene sinds 05.07.2007 ononderbroken in België zou verblijven; er in hoofde van betrokkene zeker sprake zou zijn van een sublieme integratie die niemand onberoerd zou kunnen laten en er zeker sprake zou zijn van een goede integratie en hij zich op een uitstekende wijze reeds geïntegreerd zou hebben en hij een duurzame lokale verankering in België zou hebben; deze integratie zeker duurzame sociale bindingen zou hebben teweeggebracht die hij gedurende zijn verblijf alhier ontwikkeld zou hebben; deze integratie van betrokkene zich op allerlei vlakken zou hebben afgespeeld; vooreerst hij zich maar al te goed bewust zou zijn van het feit dat integratie en het actief kunnen deelnemen in onze samenleving ook zou inhouden dat hij één der landstalen (Nederlands) zo snel mogelijk zou dienen aan te leren en hij daarom kosten noch moeite zou hebben gespaard om zich de taal eigen te maken; onze maatschappij enorm veel van hem zou krijgen en hij zich tot het uiterste zou inzetten zonder zelf enige last van deze maatschappij te willen zijn en dit niet zomaar zou kunnen opzijgeschoven worden maar dit zou dienen beloond te worden; het hem aan energie en sociaal-meelevendheid niet zou ontbreken; op sociaal vlak betrokkene zich steeds op intensieve wijze zou hebben gemengd onder de Belgische bevolking en hij ten gevolge van deze open en geïnteresseerde mentaliteit een grote vrienden- en kennissenkring zou hebben opgebouwd die hem zou willen steunen en helpen; deze Belgische vrienden en kennissen betrokkene als een aangenaam en gedreven persoon zouden hebben leren waarderen; juist door zijn intense omgang met Belgen en zijn uiterst gedreven wil om zich voor 100% te integreren, zijn vrienden en kennissen hem dan ook zouden willen steunen omdat zij een verwijdering uit België als inhumain zouden beschouwen; betrokkene bij de Belgische bevolking helemaal niet zou overkomen als een profiteur maar wel als een integer en werkwilbig persoon die een diepe en positieve indruk zou nalaten waar zelfs onze gemeenschap een voorbeeld aan zou kunnen nemen; op arbeidsvlak niet onopgemerkt zou mogen voorbijgaan dat het betrokkene aan inzet en enthousiasme om te werken zeker niet zou ontbreken; gelet op het voorgaande er zonder twijfel zou kunnen gesteld worden dat betrokkene op zeer intense wijze zou zijn overgegaan tot de verinnerlijking van onze Belgische taal, zeden en gewoonten en hij zich de Belgische samenlevingsnormen in hoge mate zou hebben eigen gemaakt op economisch, sociaal en op cultureel terrein en op andere terreinen van het maatschappelijke leven; er namelijk aan de integratie van betrokkene geenszins zou kunnen getwijfeld worden; hij Nederlands zou hebben aangeleerd en hij één der landstalen (Nederlands) zou spreken en hij perfect Nederlands zou spreken; betrokkene actief op zoek zal gaan naar werk en hij sinds zijn aankomst alhier blij zou hebben gegeven van zijn motivatie om te werken en zijn leven op onafhankelijke en zelfstandige manier uit te bouwen en hij binnen zeer korte termijn en onafgebroken in zijn eigen inkomsten zal voorzien door arbeid; zijn centrum van belangen hier in België zou liggen nu hij zijn leven alhier opnieuw zou hebben opgebouwd en structuur zou hebben gegeven en hij ter staving deelcertificaten van de module, een rapport 2007-2008, schoolattesten, certificaten van de opleiding, inschrijvingsfiches en inschrijvingsformulieren, verklaringen omtrent de gevolgde Nederlandse lessen, een attest van het Centrum voor Basiseducatie, een verklaring betreffende de anderstalige leerling 2007-2008 (dd. 03.09.2007), een verklaring dd. 29.06.2011 dat betrokkene Elimnet zou geraadpleegd hebben, een sanctioneringsblad van Okan, een brief dd. 30.06.2008 van Okan, een attest van cursus Maatschappelijke Oriëntatie, een verklaring dat hij het programma van inburgering heeft afgemaakt, een terugbetaling kosten inburgering, een brief van het OCMW Roeselare, huurovereenkomsten, brieven van dokter Bart Gadeyne en een verklaring dd. 31.08.2011 van Insieme Projects BVBA en getuigenverklaringen voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.

De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15/12/1980.

Betrokkene haalt aan dat het voor hem, in dit stadium van de integratie, onwenselijk zou zijn om terug te moeten keren naar zijn onvluchtte geboorteland en dat dit voor hem werkelijk een trauma zou betekenen. Zijn verblijf, zijn integratie en zijn opgebouwde banden in België kunnen geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielpcedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn eerste asielaanvraag, ingediend op 06.07.2007, werd afgesloten op 24.09.2009 met de beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Zijn tweede

aanvraag, ingediend op 26.11.2009, werd afgesloten op 15.09.2010 met de beslissing 'beroep verworpen' door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De duur van de procedures - namelijk minder dan twee jaar en drie maanden voor de eerste asielaanvraag en minder dan tien maanden voor de tweede aanvraag- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Betrokkene beweert dat hij zijn land diende te ontvluchten omwille van enorme problemen in zijn land van herkomst, waardoor zijn vrijheid en leven werden bedreigd. Een terugkeer zou vol gevaar zijn voor zijn fysieke en psychische integriteit. Betrokkene zou in een prangende situatie verkeren gezien hij onmogelijk zou kunnen terugkeren. Hij legt evenwel geen bewijzen voor die deze bewering kunnen staven. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De loutere vermelding dat betrokkene niet terug kan omwille van bovenvermelde redenen, volstaat niet om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die hij reeds tijdens zijn asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Aangaande de vermeende schending van artikel 8 EVRM, dient opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing is daar betrokkene niet aantoonbaar dat er nog andere familieleden van hem in België verblijven. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Bovendien staat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties of zakelijke contacten, maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Het feit dat verzoeker in het bezit was van een medisch A.I., kan ook niet als een buitengewone omstandigheid worden aanzien. Dit attest van immatriculatie werd aan betrokkene afgeleverd in het kader van de ontvankelijkheid van een aanvraag tot regularisatie op basis van art. 9ter om medische redenen. Aangezien de medische redenen niet behandeld worden bij aan aanvraag art. 9bis vormt het feit dat hij een A.I. heeft gehad geen reden om betrokkene een verblijfsrecht toe te kennen op basis van art. 9bis. Bovendien werd deze aanvraag artikel 9ter, ingediend op 23.10.2009, op 13.08.2012 ongegrond gezet.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene voor al die tijd dat hij al in ons land zou verblijven, nooit in aanraking zou zijn gekomen met het gerecht en dat hij een blanco strafregister zou hebben en dat er in hoofde van betrokkene geen gevaar voor de openbare veiligheid zou bestaan en dat hij in zijn asielprocedure nooit fraude zou hebben gepleegd of nooit arglistigheden zou hebben gebruikt, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving."

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij voert aan dat het beroep onontvankelijk is, aangezien de verzoeker zich niet meer op het grondgebied bevindt en aldus het vereiste belang tot het instellen van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ontbeert.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Er dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 15 januari 2013 werd gerepatrieerd naar Afghanistan. Ter terechtzitting betwist de raadvrouw van verzoeker dit niet.

De raadvrouw meent evenwel dat er nog wel een belang is aangezien verzoeker wenst te huwen met zijn Belgische vriendin.

De Raad dient op te merken dat het belang van verzoeker bij zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet erin bestaat zijn verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien verzoeker niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

De Raad wijst erop dat in de mate dat verzoeker een huwelijk nastreeft met zijn Belgische vriendin, deze beslissing geen afbreuk doet aan de mogelijkheid voor verzoeker om een aanvraag in te dienen tot afgifte van een visum met oog op het afsluiten van een huwelijk, mits voldoening van de wettelijke voorwaarden daartoe.

De Raad dient te concluderen dat verzoeker derhalve thans het wettelijk vereiste actueel belang ontbeert bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve , gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES